

lig paa Grundlag af Ejendomsskyldværdien, og nu vil man ind paa noget helt andet, som man ikke kan gennemføre, i alt Fald ikke uden store Vanskeligheder. Nu kaster man sig over et nyt System med stor Iver, idet man siger, at det skal frembyde praktiske Fordele for Landejendommens Vedkommende. Men hvorfor skulde man ikke paa Landet kunne have en Vurdering af Jorden og i Byerne alene en Vurdering af Ejendomme? Det forekommer mig, at man aldeles ikke derved vilde komme i Strid med den Maade, hvorpaa man ellers beskatter.

Jeg kan ganske slutte mig til de af det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa helt at udskyde Grundskylden af denne Lov, og jeg vil anbefale, at man afholder sig fra at stemme for de i øvrigt ikke gennemgribende Forslag fra Flertallets Side. Naar jeg siger: ikke gennemgribende, tør jeg maaske bemærke, at det for at faa de tre Partier til at gaa sammen har været nødvendigt, at man ikke tog for stærkt fat, thi saa var der sandelig hurtigt nogle, som ikke vilde være med. Socialdemokraternes ærede Ordfører (Wilmann) bemærkede om et uskyldigt Ændringsforslag som dette, at man, efter at have faaet indført „Handelsværdi“, nu vilde gaa tilbage til „Værdi i Handel og Vandel“: vi gaar saamaend paa dette Punkt gerne med Flertallet, men vi har ment, at det var akkurat det samme, om vi sagde det ene eller det andet. Ordføreren for Venstre (Pinholt) mente, at det var ikke det samme; men Socialdemokraternes mente, det var det samme, og saa kunde de godt gaa med dertil.

Aksel Jensen: Ligesom den sidste ærede Taler melder jeg mig som en af dem, der har deltaget i Vurderingen til Ejendoms-skyld siden 1903. Idet jeg i øvrigt ved tredie Behandling nærmere vil motivere min Stilling til Lovforslaget og motivere, at jeg ikke er i Stand til at stemme for det, som det her foreligger, vil jeg dog, da jeg har beskæftiget mig en Del med dette Spørgsmaal, knytte et Par Bemærkninger til enkelte af de stillede Ændringsforslag, navnlig efter at det ærede Medlem Hr. Wilmann har udtalt sig om Ændringsforslaget under Nr. 24 til § 11. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han i nogen Grad var Modstander af, at de lokale Skyldraadsmedlemmer, med andre Ord, de tidligere Vurderingsformænd, vedblivende skal deltage i Vurderingsarbejdet ude i de forskellige Kredse i Amtsskyldkredsene; de

skulde ikke være med til at fastsætte Værdien ude omkring i Kommunerne. Jeg kan sympatisere med den Ordning, at man gaar over til Amtsskyldkredse, og at man lader de forskellige Medlemmer i Amtsskyldkredsene, før Vurderingen begynder, optage en Del Prøvevurderinger omkring i Amterne og paa den Maade søger at skaffe den størst mulige Ensartethed til Veje. Jeg mener, det er en rigtig og god Ordning, og kan ligeledes billige, at man efter Vurderingens Fastsættelse ude omkring i Kommunerne igen samles i Amtsskyldkredsene for at udligne de Uensartetheder, der er til Stede. Naar det bliver praktiseret paa rette Maade, tror jeg, det er en Forbedring af den nu gældende Lov.

Men det, som for mig er Hovedsagen, er, at Skyldvurderingsformændene i Kommunerne ligesom i Øjeblikket fortsætter med at foretage den kommunale Ansættelse, er med til at fastsætte Værdien af hver enkelt Ejendom rundt omkring i Kommunerne. Jeg tror, at selv om man gennem Amtsskyldraadene kunde fremme Ensartetheden, er selve Grundlaget den Ansættelse, der sker rundt om i Kommunerne, og derfor er det for mig aldeles afgørende, at det Medlem, der har den paagældende Virkekreds, deltager sammen med de kommunale Vurderingsmænd i Ansættelserne ude i Kommunerne. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Wilmann nærrede den Betænkelighed, at naar de paagældende først havde fastsat deres Ansættelser og saa kom sammen i Amtsskyldraadet, vilde enhver af dem være utilbøjelig til at fravige den Ansættelse, han havde været med til i sin Kommune. Jeg forstaaer godt denne Betænkelighed, men jeg tror, det er afgørende for hele Grundlaget for Vurderingen, at netop det lokale Medlem ligesom nu deltager i Ansættelsen i Kommunerne, og jeg tror ogsaa nok, man i Amtsskyldkredsen vil være i Stand til at udligne de Uensartetheder, der er. Det er i øvrigt kun, hvad der sker under den gamle Lov. Jeg har selv deltaget som Vurderingsformand og kender Forholdet. Hos os har en Del Vurderingsformænd plejet at træde sammen før Vurderingens egentlige Begyndelse for at foretage nogle Prøvevurderinger og søge at faa Ensartethed med de omliggende Skyldkredse tilvejebragt; det er det, jeg forstaaer officielt og paa en stærkere Maade fremmes gennem Lovforslaget ved, at man gaar til Amtsskyldkredse i Stedet for seks—syv Skyldkredse i hvert Amt. Jeg kan altsaa for saa vidt billige det, man er inde paa i